Almanya’dan birkaç örnek biliyorum, belki başka ülkelerde de olmuştur ama olmamışsa bile yakında hayata geçecektir.

Bugüne kadar Türkiye’de hükümet politikası aleyhine sosyalistler, Kürtler ve Aleviler gösteri yapardı. Kürt denildiğinde AKP ve Barzani yanlısı olmayanları kastediyorum.

MHP’liler nadiren hükümet politikasını destekleme yürüyüşü yaptılar. 12 Eylül sonrasında böyle birkaç yürüyüş oldu. Bunun dışında sokaklar ve meydanlar yukarda saydığım gruplara aitti.

AKP özellikle Afrin ile ilgili gösterilerden rahatsız oldu, daha doğrusu bu konudaki birikim artık bardağı taşıracak derecede yükselmiş olacak ki, “Afrin savaşını destekleme” yürüyüşleri, basın açıklamaları yapmaya yöneldiler.

Bu konudaki acemilikleri her hallerinden belli oluyor.

Yukarda anılan gruplar onlara sokakları ve meydanları bırakmıyor. Onların bulundukları yere önceden gelip işgal ediyorlar ve genellikle daha kalabalık oluyorlar. Bu nedenle yürüyüşten ziyade basın açıklaması yapıp dağılıyorlar. Bu açıklamalar da Almanya gazetelerinde bazen birkaç satırla yer alıyor.

Frankfurt’ta Eski Opera Meydanı’nda yapılan açıklamayı örnek alırsak… Sayıca azdılar, basın açıklaması için hiç uygun bir yer değildi ama asıl komedi başkaydı.

Açıklama yapmadan önce Türk ve Alman milli marşlarını okudular. Sanırsınız milli maç yapılıyor… Yıllardan beri Almanya’da yaşasalar bile her şeyi Türkiye’ye göre düşündükleri için Alman milli marşının etkili olacağını sanıyorlar ama gerçeklik hiç de böyle değildir. Çok sayıda

Alman bu marşın birkaç satırından fazlasını bilmez.

Kendilerine karşı toplanan kalabalığın bağırmaları arasında Afrin savaşını destekleyen açıklamalarını okuyup dağıldılar.

Bu insanlar Osmanlı zamanına özlem duyduklarından geçmişi bugüne taşımaya alışmışlar… Halbuki dönem 30-35 yıl öncesindeki gibi değildir.

O yıllarda cunta karşıtı gösterilere katılanların önemli bölümünü mülteciler değil TC pasaportlular oluştururdu. Cunta bu insanlardan tespit edebildiklerinin pasaportlarına konsolosluklarda el koyuyordu. Şimdi karşınızdakileri zayıflatabilmek için aynı uygulamayı yapabilmek neredeyse mümkün değildir çünkü gösterilere katılanların büyük bölümü ya iltica pasaportuna sahiptir ya da Alman vatandaşıdır. TC pasaportu taşımıyorlar ki el koyabilesin…

İkincisi; zaman içinde bir dönem azalan sayı şimdi fazlalaşmış durumdadır. 1982 yılında 12 Eylül'ü protesto mitingi Frankfurt'ta yapılmıştı ve yaklaşık 30 bin kişi katılmıştı. Bu sayının büyük bölümünü TC pasaportlular oluşturuyordu. Bu insanlar yıllardan beri Almanya'da yapılan politik çalışmanın ürünleriydi. Bir miktar da iltica pasaportu taşıyanlar vardı.

Şimdi Almanya ile sınırlı merkezi bir gösteride bu rakamı bulmak kolay değil ama sayı yine de çok azalmadı. Burada yetişen gençlerden politik olan çok sayıda kişi bu gösterilere katılıyor. Bileşim, yukarda belirttiğim gibi, değişmiş durumdadır.

Bu insanlar ancak Türkiye'ye gittiklerinde gözaltına alınabilirler, ki böyle şeyler de oluyor, ama fazlası yapılamaz.

Üçüncüsü; AKP Almanya'da örgütlüdür. Referandumda ulaştıkları oy oranı yüzde 60 idi. Buna ek olarak değişik toplumsal örgütlenmeleri ve kitle desteği zayıf Ankara partileri vardır ama buradan yola çıkarak sokaklara inmek konusunda sonuç çıkarmak doğru olmaz.

AKP’ye destek olmakla, hükümet lehinde gösteri yapmak birbirinden ayrıdır. Destek olanların çoğu kıpırdayıp da sokağa inmez. Bunu Erdoğan G-20 Zirvesi’ne katıldığında da görmüştük. Destekçileriyle salon toplantısı hatta miting yapmak istemişti ama ya izin alamamıştı ya da salon bulamamıştı. Kimse de kalkıp homurdanmanın ve hemen unutulup giden basın açıklamaları dışında tepki göstermemişti. Sokağa çıkıp durumu protesto eden olmamıştı.

Almanya Türkiye değil, devleti arkana almadan iş yapacaksın ve bu da kolay değildir.

En fazla yandaş basın tribünlere oynayarak “Bu ne rezalet” gibisinden başlıklar atar, o kadar…

Dördüncüsü; bu insanlar yıllardır Almanya’da yaşıyorlar ama davranışlarından görüldüğü kadarıyla bu toplumu tanımıyorlar. Almanya’da kamuoyu sokakta gösteri yaparak oluşmaz. Bunun da etkisi olur ama böyle oluşmaz. Ülkenin ciddi gazeteleri ve TV kanalları bulunuyor. Bunlar kamuoyunun oluşmasında önemlidirler.

Erdoğan ve AKP’nin Almanya kamuoyundaki itibarı kötü değil çok kötüdür. Her hafta gösteri yapacak olsanız bile bunu kıramazsınız.

Yapabilecekleri tek şey, “Türkiye’ye gittiğinde görürsün” tehdididir. Ülkeyi terk etmek zorunda kalan ve değişik üniversitelerde çalışan öğretim üyelerine destek olanları bu şekilde tehdit ediyorlar. Başka çareleri de bulunmuyor.

Bu arada sosyalistlerin ve Kürtlerin bir tutumunu anlamak da zor görünüyor.

Afrin’de Türk ordusu Alman tankları kullanıyor. Bu gerçeklik ZDF ve diğer Alman TV kanallarında birkaç kere yer aldı. Bu konuda Almanca açıklama yapmak gerekmiyor anlayacağınız…

Garip olan, Almanya’nın ikiyüzlülükle itham edilmesidir. Gerekçe: hem Erdoğan ve AKP’ye karşılarmış hem de silah ihracatı yapıyorlarmış…

Başka ne olmasını bekliyordunuz?

Almanya dünyanın önde gelen kapitalist ülkelerinden bir tanesi ise, ihracat şampiyonu ise, başka ne yapmasını bekliyordunuz?

Politika ve ticaret her zaman uyum halinde olmaz.

Almanya, Türkiye'nin en önemli ticaret ortağıdır ve yakın gelecekte de böyle kalacaktır.

Bu durum sadece Türkiye'ye özgü de değildir. Çin Halk Cumhuriyeti'ndeki insan hakları ihlalleri konusunda Almanya hükümetinin sesi pek çıkmaz… ÇHC yöneticileri de ilişkileri germemeye çalışırlar. İki ülke arasında yoğun ticari ilişki bulunuyor.

Boş umutlara kapılmamak, hangi konuda ve sınırlar içinde oynayabileceğini bilmek gerekiyor. Fazlası tabii ki istenebilir ama gerçekleşmesi hayli zordur, bunu bilmek gerekiyor.

Yıllar önce Türkiye'ye yönelik turizm boykotu kampanyaları açardık. Başarılı olabildiğimiz söylenemez. Bizim insanlar da –hele de o yıllarda- kafalarıyla Türkiye'de yaşadıkları için yaz aylarına doğru ya da seyahat ve otel rezervasyonlarının büyük oranda bittiği aylarda boykot kampanyası açarlardı.

Şimdi açmak gerekli değil çünkü Almanlar, Türkiye'ye en fazla giden bu turist grubu, birkaç yıldır Yunanistan ve İspanya'yı tercih ediyor. Dışişleri Bakanı bir yandan efeleniyor bir yandan da Almanya hükümetinden "Türkiye'ye yönelik açıklamasını değiştirmesini" istiyor.

Almanya hükümeti kimseye "gitmeyin" demedi, "dikkatli olun", dedi. Bu da zaten yetiyor… Deniz Yücel'in de içinde bulunduğu Almanlar Türkiye'de hapisteyken başka açıklama da yapamazdı. Yapsaydı halktan tepki görürdü.

Durum budur…

Allah kolaylık versin! İşleri zor doğrusu…